

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202903
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619202903.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, IČO: 325 307 106, so sídlom 61 avenue Halley de la Haute Borne 59866 Villeneuve-d'Ascq CEDEX, zastúpený. URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: R. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. č. XXX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 1.590,59 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.590,59 Eur spolu s úrokom vo výške 13,92 % ročne zo sumy 1.590,59 Eur od 21.11.2018 do 08.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.590,59 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.12.2019 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.590,59 Eur spolu s úrokov vo výške 13,92 % ročne zo sumy 1.590,59 Eur od 21.11.2018 do 08.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.590,59 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. 17838 zo dňa 31.05.2014 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.456,83 Eur za účelom kúpy motorového vozidla zn. PEUGEOT 307. Žalovaný bol v zmysle zmluvy povinný uhradiť žalobcovi celkom 72 splátok vo výške 94,65 Eur, ktoré boli splatné k 20. príslušného mesiaca od 20.06.2014 do 20.05.2020. Žalovaný uhradil celkovo 53 splátok. Ďalšie splátky neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 28.03.2019 upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže žalobca bol v omeškaní so splátkami viac ako tri mesiace, vyhlásil žalobca podľa bodu 20. Všeobecných podmienok zmluvy k 8. dňu odo dňa odoslania oznámenia dňa 30.04.2019 žalovanému za splatné. Úver sa stal splatným dňa 08.05.2019. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania, preto si žalobca uplatňuje aj úroky z omeškania. Zostatok nesplatenej istiny je 1.590,59 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval. Žalovanému bola žaloba doručená podľa ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (C.s.p.).

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7Csp/98/2019-52 zo dňa 21.01.2021 tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, žalovanému súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. Za spornú považoval výšku poskytnutého úveru, keď v zmluve je uvedená celková výška úveru 3.351 Eur, pričom vo finančnom pláne je uvedená výška istiny 4.456,83 Eur, napokon kúpna cena vozidla bola v zmluve uvedená v sume 4.190,- Eur, pričom akontácia nebola v zmluve uvedená. Jednorazový spracovateľský poplatok 1.105,83 Eur vyhodnotil za neprijateľnú zmluvnú podmienku,

keď ho považoval za neprímeraný s poukazom na to, že predstavuje 33 % z poskytnutej istiny úveru. Zdôraznil, že poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia, a že zákon č. 129/2010 Z.z sice predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Uviedol, že žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva žalovaný ako spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť spracovateľský poplatok, preto možno len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver a napísanie zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Uzavrel, že aj keby bol prípustný takýto vedľajší predmet plnenia, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa a pre porovnanie dal do pozornosti rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) č. AZ 17 U 192/2010 zo dňa 03.05.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné. Preskúmaním náležitostí úverovej zmluvy zistil, že je v nej nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov („RPMN“). Podrobne vysvetlil, čo je RPMN a zmysel povinnosti zverejňovania priemernej RPMN. Uviedol, že RPMN má zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou, teda úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady, čiže aj odplatu. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Ustálil, že ročná percentuálna miera nákladov pri výške úveru 3.351 Eur, výške splátky 94,65 Eur a počte splátok 72 so spracovateľským poplatkom vo výške 1.105,83 Eur predstavuje hodnotu 31,15 %, pričom zmluva obsahuje údaj RPMN 28,90 %. Konštatoval, že výšku skutočnej RPMN vypočítal zadaním do RPMN kalkulačky na webstránke <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>. Zdôraznil, že podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v je zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Konštatoval, že žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 5.538,18 Eur, teda viac ako mu bolo zo strany žalobcu skutočne poskytnuté (úver vo výške 3.351,- Eur), a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Nespochybnil, že zmluva uzavretá medzi ním a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, avšak nesúhlasil s tým, že žalovaný nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, pretože mal možnosť sa so zmluvou oboznámiť, preštudovať si ju, pripomenkovať a následne sa rozhodnúť, či za navrhnutých podmienok zmluvu uzavrie alebo nie. Uviedol, že len formulárový charakter úverovej zmluvy nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a predpripravenie znenia zmluvy vo forme formulára nemôže predstavovať nekalú obchodnú prax. Podľa čl. II. Individuálnych podmienok Zmluvy, boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky za účelom kúpy motorového vozidla vo výške 3.351,- Eur (t.j. istina úveru), nakoľko však medzi nimi došlo k dohode o započítaní jednorazového spracovateľského poplatku do mesačných splátok, je vo finančnom pláne uvedená suma 4.456,83 Eur (3.351 Eur + 1.105,83 Eur), keďže žalovaný jednorazový spracovateľský poplatok neuhradil jednorazovo pri uzatváraní Zmluvy, ale výška tohto poplatku sa započítala do jednotlivých mesačných splátok. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o neprímeranosti dojednaného spracovateľského poplatku a jeho vyhodnotenie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď zdôraznil, že výška spracovateľského poplatku bola stanovená v súlade s ustanovením čl. 19 Všeobecných podmienok úverovej zmluvy v rozmedzí stanovenom týmito podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a ktoré spolu s Individuálnymi podmienkami tvoria úverovú zmluvu ako celok, pričom žalovaný Všeobecné podmienky osobitne podpísal. Mal za to, že nárok na zaplatenie jednorazového spracovateľského poplatku mu vyplýva zo zmluvných ustanovení a jeho dojednanie nemožno považovať za neprijateľné, či v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko bol zmluvnými stranami dohodnutý v súvislosti s poskytnutím úveru a jeho následným čerpaním a žalovanému bolo z jeho strany poskytnuté plnenie v podobe obstarania a poskytnutia peňažných prostriedkov. Poukázal na to, že spracovateľský poplatok súvisí s trovami pri uzatvorení zmluvy, prípravou, vypracovaním úverovej zmluvy, ako aj ďalších zmluvných dokumentov a tiež s nákladmi súvisiacimi s uzatvorením úverovej zmluvy. V tejto súvislosti uviedol, že svoje argumenty opiera o uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43Co/1/2019-209 zo dňa 21.03.2019 a uzavrel, že nakoľko dojednal so žalovaným spracovateľský poplatok v súvislosti s uzavretím Úverovej zmluvy a poskytnutím peňažných prostriedkov, nemôže tak zmluvne dojednaný spracovateľský poplatok predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zdôraznil, že súd prvej inštancie postupoval spôsobom odporujúcim zákonu, pretože zmluvnú podmienku o spracovateľskom poplatku vyhlásil za neprijateľnú

bez toho, aby mu poskytol možnosť sa vyjadriť, hoci v súlade s platnou právnou úpravou je povinnosťou súdu umožniť stranám vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby rozhodnutie bolo predvídateľným. Súdu prvej inštancie vytkol, že závažným spôsobom porušil princíp kontradiktórnosti konania a zároveň aj právo na spravodlivé súdne konanie, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Aj záver súdu prvej inštancie o nesprávnej hodnote RPMN v zmluve považoval za nesprávny a mylný a zotrval na správnosti RPMN uvedenej v úverovej zmluve v hodnote 28,90 %, argumentujúc, že pri výpočte RPMN postupoval v súlade s čl. 5 Všeobecných podmienok úverovej zmluvy, ktorý obsahuje kvalifikovaný vzorec, vychádzajúc z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k odlišnej hodnote RPMN na základe nesprávneho výpočtu, keď zrejme použil nesprávnu výšku mesačnej splátky, od ktorej neodpočítal poplatok za trvalý príkaz vo výške 3,- Eur (vyplývajúci z čl. II. Individuálnych podmienok úverovej zmluvy v časti určenia výšky mesačnej splátky). Namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme ako sa súd prvej inštancie pri výpočte RPMN vysporiadal s predmetným poplatkom, či ho do výpočtu zahrnul alebo nie, a to s relevantným odôvodnením. Poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia a výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov uvádza, k akému výsledku dospel, avšak neuvádza, aký spôsob a metódu výpočtu použil, pretože odkaz len na niektorú z internetových kalkulačiek nepostačuje, a preto považoval napadnuté rozhodnutie v tejto časti za nepreskúmateľné a arbitrálne. Uzavrel, že pokiaľ súd prvej inštancie skutočne vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz, nakoľko výpočty internetových kalkulačiek nie sú záväzné, ich výpočty sú len orientačné a dokonca môžu obsahovať chyby. Namietal, že takýmto postupom, na ktorom súd založil svoje rozhodnutie o RPMN v zmluve a následnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie a následne aj spravodlivé súdne rozhodnutie. Svoju argumentáciu podporil poukazom na rozhodnutia súdov v obdobných veciach (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Co 1/2019 zo dňa 21.03.2019, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Co 50/2019 zo dňa 30.12.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 197 /2019-2014 zo dňa 18.06.2020, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp 3/2020 zo dňa 29.05.2020, uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co 57/2019-103 zo dňa 31.03.2020, uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co 187/2018-237). Záverom vyjadril názor, že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, čo znamená, že súd bez opory v objektívne zistenom skutkovom stave jeho žalobu bezdôvodne zamietol.

5. Krajský súd uznesením č.k. 10CoCsp/6/2021-93 zo dňa 31.05.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo vzťahu k vyhodnoteniu jednorazového spracovateľského poplatku 1.105,83 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd uviedol, že ak súd prvej inštancie mienil bez návrhu a argumentácie žalovaného, ktorý žalobou uplatnený nárok nepoprel ani nespochybnil, podrobiť ex offo súdnemu prieskumu prijateľnosť zmluvných podmienok, bol povinný o tom strany upovedomiť a vykonať dokazovanie, teda umožniť stranám ohľadom týchto konkrétnych zmluvných podmienok argumentovať, pretože inak je rozhodnutie o určení neprijateľnosti nejakej zmluvnej podmienky, ktorá nebola predmetom dokazovania, nebola vôbec citovaná v skutkových zisteniach súdu, nebola ani vo výroku ani v odôvodnení rozsudku špecifikovaná (pričom jej určenie za neprijateľnú je navyše stroho a nedostatočne odôvodnené), rozhodnutím prekvapivým. Je potom potrebné dať za pravdu žalobcovi, ktorý tvrdil, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, ak mu neumožnil vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Navyše, v tejto časti vyhodnotil odvolací súd napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný a zmätočný. Ak totiž súd prvej inštancie bez akéhokoľvek relevantného právneho posúdenia s uvedením príslušných zákonných ustanovení, ktoré aplikoval (keďže ním v rozsudku uvedené ustanovenia rôznych zákonov na posudzovanú časť nedopadajú), len uviedol, že jednorazový spracovateľský poplatok 1.105,83 Eur vyhodnotil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, bez akéhokoľvek právneho záveru, ktorý by mal z takéhoto posúdenia plynúť, pričom odvolací súd nedokázal z napadnutého rozsudku vôbec zistiť, aký dopad vlastne malo posúdenie jednorazového spracovateľského poplatku za neprijateľnú zmluvnú podmienku na samotné rozhodnutie, je jeho rozhodnutie bez pochyb zmätočné a nepreskúmateľné. Napokon, súd prvej inštancie síce konštatoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky, avšak bez toho, aby z rozsudku vôbec vyplývalo, akú konkrétnu zmluvnú podmienku vôbec skúmal, keďže do rozsudku jej znenie vôbec neuviedol (žalobca v odvolaní poukazoval na to, že výška spracovateľského poplatku bola stanovená v súlade s čl. 19 VP). Odvolací súd dal do pozornosti súdu prvej inštancie ust. § 298 v spojení s § 295 C.s.p. ako aj to, že o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských

zmluvách pojednáva ust. § 53 Obč. zák., ktoré súd prvej inštancie taktiež neaplikoval, preto ani nie je možné preskúmať, aké právne posúdenie vlastne zvolil. Možno uzavrieť, že presne nešpecifikovanú zmluvnú podmienku síce určil za neprijateľnú, do výroku rozsudku ju však neuviedol a ani nevyvodil žiadny právny záver, hoci ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. stanovuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Či dospel k záveru o neplatnosti nejakej zmluvnej podmienky (čo by znamenalo, že žalobca nárok na plnenie z nej nemá), zostalo nevysvetlené. Takéto rozhodnutie nie je možné preskúmať. Nepreskúmateľný je aj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu uvedenia nesprávnej hodnoty RPMN v zmluve k neprospechu žalovaného, a tu je tiež potrebné prisvedčiť odvolacím námietkam žalobcu. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v tejto časti konštatuje, že správnosť záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v úverovej zmluve k neprospechu žalovaného, totiž nedokázal v odvolacom konaní preskúmať. Súd prvej inštancie len skonštatoval, že v zmluve uvedená RPMN 28,90 %, avšak pri výške úveru 3.351 Eur, výške splátky 94,65 Eur a počte splátok 72 so spracovateľským poplatkom 1.105,83 Eur predstavuje RPMN hodnotu 31,15 %, ktorú vypočítal zadaním do RPMN kalkulačky na webstránke <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>. Uviedol teda výslednú „správnu“ hodnotu RPMN posudzovaného úveru, neuviedol však aký spôsob a metódu výpočtu použil, teda na základe akých konkrétnych výpočtov dospel k záveru, že RPMN uvedená v úverovej zmluve je nesprávna resp., že RPMN stanovená žalobcom v tejto zmluve vo výške 28,90 %, predstavuje nižšiu hodnotu ako tú, ktorá v skutočnosti úveru prislúcha, teda údajne 31,15 %, čo prezentoval ako fakt bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia. Aké vstupné údaje z úverovej zmluvy použil a akým spôsobom ich pri svojom výpočte zadával, taktiež nevysvetlil a odkázal na kalkulačku pre výpočet RPMN na webovej stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>. V tejto súvislosti odvolací súd (pre istotu správnosti ďalšieho postupu v konaní) pripomína už ustálenú súdnu prax, podľa ktorej výpočet RPMN prostredníctvom interaktívnych kalkulačiek nie je spoľahlivým nástrojom na overenie správnosti výpočtu RPMN. Takýto výpočet nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz, keďže výpočty internetových kalkulačiek v prvom rade nie sú záväzné, ale len orientačné. Odvolací súd zadaním údajov zo zmluvy do rôznych internetových kalkulačiek na výpočet RPMN zistil rôzne hodnoty RPMN, pričom ani na súdom prvej inštancie použitej webovej stránke mu nevyšiel výsledok 31,15 %. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie zrejme zadával údaje do kalkulačky inak ako odvolací súd, akým spôsobom ich však zadával, z rozsudku nevyplýva. Nie je potom možné posúdiť, či bol samotný postup súdu pri výpočte RPMN v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. a či je jeho výpočet správny. Neuviedol ani žiadny vecný alebo iný dôvod, podľa ktorého žalobcom v zmluve uvedený výpočet nie je v súlade so zákonom resp. nie je správny. Možno potom konštatovať, že i keď súd prvej inštancie správne vysvetlil (a odvolací súd súhlasil), že výška RPMN sa určuje v závislosti od poskytnutého úveru, nakoľko RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií a okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom, ako aj pravidlo, že čím je hodnota RPMN nižšia, tým je úver pre spotrebiteľa výhodnejší, a správne tiež uviedol, že ak je v úverovej zmluve uvedená nižšia hodnota RPMN než v skutočnosti úveru prislúcha, považuje sa takto poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový, z odôvodnenia jeho rozhodnutia (resp. pre absenciu odôvodnenia) nie je zjavné, na základe akého výpočtu dospel k výsledku, že správna hodnota RPMN v posudzovanej zmluve má byť 31,15 %, od ktorého odvodil záver o nesprávnej hodnote RPMN v úverovej zmluve. Odvolací súd uzatvára, že ak sa súd prvej inštancie len obmedzil na skonštatovanie nesprávnosti hodnoty RPMN v úverovej zmluve bez toho, aby vysvetlil dôvody, na základe ktorých tento záver prijal, hoci práve od neho odvodil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a v konečnom dôsledku aj nedôvodnosť žaloby žalobcu, je jeho rozhodnutie v odvolacom konaní nepreskúmateľné a nespĺňa ani požiadavku riadne odôvodneného rozhodnutia, uvedenú v ust. § 220 ods. 2 C.s.p.. Absenciou riadneho, zrozumiteľného a presvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku v tejto jeho rozhodujúcej časti, porušil súd prvej inštancie právo žalobcu na spravodlivý súdny proces a odňal mu možnosť relevantne proti rozhodnutiu argumentovať. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, v novom rozhodnutí je potrebné produkované dôkazy vyhodnotiť a zo svojich zistení vyvodiť právne závery, ktoré je nutné zrozumiteľne a dostatočne presvedčivo odôvodniť v súlade s požiadavkami ust. § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby na ne strany mohli v prípadnom opravnom prostriedku reagovať, a aby boli v odvolacom konaní preskúmateľné.

6. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené podľa § 112 C.s.p. Preto súd podľa § 180 C.s.p. konal v neprítomnosti žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere - individuálne podmienky zo dňa 31.05.2014, zmluvou o úvere - všeobecné podmienky, upozornením zo dňa 28.03.2019, vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.04.2019, kópiami doručeníek, finančným plánom, výpisom z obchodného registra žalobcu, špecifikáciou žalobcu ako o aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

8. Zo zmluvy o úvere - individuálne podmienky zo dňa 31.05.2014 súd zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 3.351,- Eur, na financovanie kúpy motorového vozidla PEUGEOT 307, EČ: BA708RN, ktorého kúpna cena predstavovala sumu 4.190,- Eur, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 13,92 % a žalovaný sa zaviazal spotrebný úver uhradiť počnúc prvou splátkou 20.06.2014 v 72 pravidelných mesačných splátkach po 94,65 Eur, splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca a konečnou splatnosťou 20.05.2020. V zmluve bol dohodnutý jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 1.105,83 Eur, splatný započítaním v mesačných splátkach. RPMN úveru podľa zmluvy predstavovala 28,90 % pri priemernej hodnote RPMN 28,92 %. Predpoklady použité pre výpočet RPMN veriteľ v zmluve uviedol: RPMN „pri jej výpočte boli použité predpoklady uvedené v tabuľke vyššie“. Celková čiastka (celkové náklady dlžníka) spojené so spotrebným úverom boli uvedené v zmluve vo výške 6.814,80 Eur. Súčasťou úverovej zmluvy boli Všeobecné podmienky. V zmluve žalovaný ako dlžník vyhlásil, že bol oboznámený s individuálnymi a všeobecnými zmluvnými podmienkami. Podľa čl. 20 Všeobecných podmienok zmluvy o úvere, dlžník a veriteľ súhlasia, že v prípade omeškania s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, alebo ak je dlžník v omeškaní s platbou viac než dvoch splátok, takéto omeškanie dlžníka predstavuje (ii) oprávňuje veriteľa aby vyhlásil úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia o tejto skutočnosti dlžníkovi na poslednú veriteľovi známu adresu.

9. Listom zo dňa 28.03.2019 upozornil žalobca žalovaného na neuhradené splátky a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 494,11 Eur. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 17.04.2019. Keďže žalovaný dlžné splátky neuhradil, žalobca vyhlásil listom zo dňa 30.04.2019 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu v lehote do 5 dní odo dňa doručenia listu. Zásielka bol žalovanému doručená dňa 06.05.2019. Žalovaný bol teda povinný zaplatiť zosplatený úver do dňa 11.05.2019.

10. Žalobca na základe výzvy súdu špecifikoval dlžnú sumu tak, že táto predstavuje zostávajúce neuhradené splátky úveru žalovaným. Žalovaný uhradil celkovo 53 splátok tak, ako to vyplýva z finančného plánu. Z 53tej splátky uhradil žalovaný len sumu 55,79 Eur, pričom výška splátky bola stanovená na sumu 91,65 Eur. Žalovaný teda z 53tej splátky neuhradil sumu 35,86 Eur. Nesplatená suma bola vo výške 1.554,73 Eur, pričom žalobca k tomu pripočítal sumu 35,86 Eur, čo spolu predstavuje žalovanú sumu vo výške 1.590,59 Eur.

11. Z finančného plánu súd zistil, že žalovaný uhradil celkovo sumu 5.538,13 Eur, pričom z tejto sumy bola suma 181,91 Eur bola započítaná na úroky z omeškania, vo zvyšku bola suma uhradená žalovaným započítaná na istinu a úrok. Posledná splátka bol uhradená dňa 13.12.2018 vo výške 55,79 Eur. Vo finančnom pláne je ďalej uvedená výška istiny 4.456,83 Eur.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Po vykonanom dokazovaní a zároveň rešpektujúc pokyny odvolacieho súdu mal súd nesporne za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť za podmienok dojednaných v zmluve. Po právnej stránke bolo potrebné predmetnú zmluvu posúdiť podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu. Právne posúdenie nebolo medzi stranami sporné a nebolo ani namietané v odvolaní. Súd po opätovnom preskúmaní zmluvy o úvere - individuálne podmienky, túto vyhodnotil ako platnú, uzavretú v zákonom požadovanej písomnej forme, obsahujúcu základné ako aj osobitné náležitosti vyžadované zákonom. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.456,83 Eur, ktorý pozostával z istiny vo výške 3.351,- Eur a jednorazového spracovateľského poplatku vo výške 1.105,83 Eur, ktorý mal splatiť v 72 mesačných splátkach po 94,65 Eur. Celkovo mal zaplatiť sumu 6.814,80 Eur. V zmluve mali zmluvné strany dohodnúť úrok vo výške 13,92 % a výška RPMN bola uvedená 28,90 %.

24. Žalovaný porušil platobnú disciplínu, pretože dojednané splátky úveru neplatil riadne a včas. Veriteľovi tak vzniklo právo podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ako aj v spojení so zmluvnými dojednaniami (článok 20 Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere) žiadať o zaplatenie celého úveru, čo učinil listom zo dňa 30.04.2019, ktorý bol žalovanému doručený dňa

03.05.2019. Veriteľ splnil podmienky v zmysle citovaných zákonných ustanovení, pretože uvedené právo uplatnil po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky úveru (splátka č. 53 splatná dňa 20.10.2018 bola uhradená čiastočne a splátka č. 54 splatná dňa 20.11.2018 nebola uhradená vôbec), pričom predchádzajúcim listom zo dňa 28.03.2019 žalovaného upozornil na uplatnenie tohto práva. Splatnosť celého úveru tak nastala dňa 08.05.2019 v súlade s článkom 20 Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere. Na základe predložených listinných dôkazov mal preto súd za preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.590,59 Eur, ktorá suma predstavuje nesplatenú istinu úveru. Súd ďalej priznal žalobcovi aj úrok z úveru vo výške 13,92 % ročne odo dňa 21.11.2018 (prvá neuhradená splátka žalovaným) do 08.05.2018 (deň zosplatnenia) zo sumy istiny 1.590,59 Eur.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Nakoľko žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 1.590,59 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 09.05.2019 (deň nasledujúci po zosplatnení) predstavovala 0 % ročne (0 % + 5 % = 5 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).